

Poštovani,

Vezano uz prijedlog o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti životinja moram ovim putem izraziti svoje osobno mišljenje. Upoznata sam sa time da je Zakonom o zaštiti životinja iz 2006. godine zabranjen uzgoj životinja u svrhu proizvodnje krzna pa i sa inicijativom da se iz te zabrane izuzmu činčile koje se jedine u Hrvatskoj uzgajaju za proizvodnju krzna. Izuzimanje činčila je oksimoron jer je dobro poznato da se u farmskom uzgoju činčila za krzno posvećuje jako mala pažnja njihovoj dobrobiti, što se pokazalo u izvještaju Znanstvenog odbora za zdravlje i dobrobit životinja (SCAHAW) iz 2001. Godine. Ovakvo unazađivanje Zakona je sramotno izrugivanje volji građana obzirom da ih se 73,7% izjasnilo da podržava ovu zabranu.

Činčile su glodavci, što znači da im zubi rastu tokom cijelog života i potrebno je njihovo pravilno trošenje, u suprotnom dolazi do raznih patologija na zubalu i lubanji. U divljini ove životinje žive u skupinama i potrebna im je socijalna interakcija. Njihovo krzno je najmekše od svih krzna i zahtjeva posebnu njegu (u prirodi to je kupanje u finom vulkanskom pijesku). Zadnje noge su jake i omogućuju skakanje do preko metar u vis i brzo trčanje. Nokturnalne su životinje i vole se zavlačiti i skrivati. Farmski uzgoj ovih životinja ne ispunjava njihove biološke potrebe i dovodi do tehnopatija, odnosno mnogih bolesti koje su upravo uzrokovane ovakvim načinom uzgoja, do većine bolesti u prirodi uopće ne bi došlo jer su činčile relativno otporne životinje. Kao skrbnik činčile kao kućnog ljubimca vrlo dobro poznajem potrebe ovih životinja, a kao veterinar upoznata sam sa patologijom koja nastaje zbog držanja u kavezima. Metalni kavezi su preskučeni i ne omogućavaju im normalno kretanje i zbog pregrube podloge za njihove osjetljive noge uzrokuju nastajanje žuljeva, većina „farmi“ nalazi se u šupama, garažama i podrumima gdje su neadekvatni mikroklimatski uvjeti koji su pogodni za razvoj gljivičnih i bakterijskih bolesti. Životinje koje su pod stresom žvaču vlastito krzno i krzno drugih životinja, a zbog teritorijalnosti dolazi i do sukoba pojedinih jedinki koji često završavaju kobno.

Uzgajivači ne štite činčile od njihovog izumiranja i sama šteta se ne može ispraviti odkad su se činčile još od 16. stoljeća lovile zbog krzna, što je dovelo i do izumiranja jedne podvrste. Jedini način da ih se zaštiti je zabrana njihovog uzgoja za krzno, što je i jedino logično rješenje. Ovom ispravnom odlukom o zabrani uzgoja životinja za krzno možemo biti primjer ostalim zemljama.

Trenutačna zabrana uzgoja životinja radi krzna trebala bi biti ponos Hrvatske, te se treba čuvati i unaprijeđivati postignuta razina zaštite životinja.

U Zagrebu, 07. Ožujka 2016.

S poštovanjem,

Ana-Maria Bljaić, dr.med.vet.